ஹிந்தி கட்டாய பாடம்.

பயனற்றது; தீமைபயக்கக் கூடியது.

தற்கால முக்கிய பிரச்சினை ஹிந்திப் பயிற்சியல்ல.

நவ இந்தியாவை உருப்படுத்தும் உத்தம கல்வித்திட்டமே.

காங்கரஸ் மந்திரிகள் அவசரப்படக்கூடாது.

நிபுணர்கள் அபிப்பிராயம் அறியவேண்டும்.

டாக்டர் நாயுடு எச்சரிக்கை.

(○)

சென்னை, அக். 1.

டாக்டர் பி. வரதராஜுலு நாயுடு எழுதுகிறார்.

தென்னிந்தியப் பள்ளிக்கூடங்களில் ஹிந்தியைக் கட்டாய பாடம் ஆக்குவது சம்பந்தமான தகராறில் படிப்பாளிகளான தமிழர்கள் பலர் கவனம் பதிந்திருப்பது முக்கியமாகக் கவனிக்கத் தக்கது.

தென்னாட்டுக்கு ஹிந்திப் பயிற்சி அநாவசியமட்டுமன்றி தீமை பயக்கக்கூடியதென நான் வெகு காலத்துக்கு முன்னமேயே முடிவு செய்திருக்கிறேன்.

தென்னாட்டுக் காங்கரஸ் தலைவராக நான் இருந்துவந்த காலத்து தென்னாட்டில் ஹிந்தியைப் புகுத்துவதை நான் தடுத்து வந்தேன்.

இப்பொழுது காங்கரஸ் மந்திரிகள் முக்கியமாக கவனிக்கவேண்டிய விஷயம் தென்னாட்டில் ஹிந்தியைப் புகுத்துவதல்ல; புகழும் பெருமையும் வாய்ந்த எதிர்கால இந்தியாவை உருப்படுத்துவதற்கு அநுகுணமான ஒரு கல்வித் திட்டம் வகுப்பதே காங்கரஸ் மந்திரிகள் இப்பொழுது முக்கியமாக கவனிக்க வேண்டிய வேலை.

ஆனால் மாகாண பாஷை மூலம் கல்வி புகட்டினால்தான் அத்தகைய ஒரு திட்டத்தை வகுக்க முடியும். தற்காலக் கல்வி முறையைப்பற்றி இந்தியாவிலும் பிரிட்டனிலும் மிக்க அதிருப்தி இருந்து வருகிறது.

எனவே ஆவேச உணர்ச்சியினால் அவசரப்பட்டு எதுவும் செய்து விடக்கூடாது.

சத்திய ஆராய்ச்சிகள் நாம்எவ்வளவோ செய்து பலன் கண்டாய்விட்டது. கல்வி விஷயத்தில் தமது குழந்தைகள் மீது காங்கரஸ் மந்திரிகள் ஆராய்ச்சி நடத்துவதை தென்னாட்டுப் பெற்றோர்கள் பார்த்துக்கொண்டு இருக்கக் கூடாது.

மகாகனம் ஸ்ரீனிவாச சாஸ்திரியார், டாக்டர் அருண்டேல், டாக்டர் சி. ஆர். ரெட்டிபோன்ற எத்தனையோ தேசபக்தியுடைய கல்வி நிபுணர்கள் இருக்கிறார்கள்.

கல்வி விஷயத்தில் அவர்களுக்குள்ள அறிவையும் அனுபவத்தையும் எவரும் ஆட்சேபிக்கமாட்டார்கள்.

ஆகவே இந்தப் பிரச்சினையில் அவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தையும் அறிய வேண்டுமென்று நான் காங்கிரஸ் மந்திரிகளைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் ஹிந்திப்பயிற்சி விஷயத்தில் பார்ப்பனர்—பார்ப்பனரல்லாதார் தகராறுக்கு இடமில்லையென்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். தமிழ்மொழியையும் தமிழ்க்கலைகளையும் பார்ப்பனர்கள் எவ்வளவோ விருத்தி செய்திருப்பதுமன்றி தம் சொந்த பாஷையைவிட்டு விட்டு தமிழைத் தாய்மொழியாகவும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

எனவே ஹிந்திப்பிரச்சினையை வகுப்பு, ஜாதி, மத உணர்ச்சியுடன் பரிசீலனை செய்யலாகாதென்று நான் வற்புறுத்துகிறேன்.